

 Zoeken

[Home](#) [Community](#) [Faq](#) [About](#) [Contact](#) [Login](#)

EN FR NL

"Je mag armen niet discrimineren en zeker niet stigmatiseren" Een colloquium rond de toegankelijkheid van cultuur

By [Erik](#) on 10/05/2008 - 01:03

NIEUWSBRIEF

E-mailadres: *

Indienen

Antwerpen--Daar draaide het in feite om tijdens het colloquium dat vrijdag 9 mei doorging in de zalen van het Cultureel Ontmoetingscentrum van Sint-Andries ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van de fotogroep Brandpunt 23

Tekst:Jules Sels Foto's:Erik

RUBRIEKEN

- LOKAAL
- BELGIE
- WERELD
- MAATSCHAPPIJ
- GLOBALISERING
- VAKBOND & WERK
- MEDIA
- CULTUUR
- MILIEU
- NIEUWS
- INTERVIEWS
- OPINIE
- BLOG
- GLOBEWATCH
- PERSBERICHTEN
- OPEN NIEUWSLIJN
- TEKST
- FOTO
- VIDEO
- AUDIO

DOE MEE

- [PUBLISH](#)
- [WORKSHOPS](#)
- [SUBSCRIBE](#)
- [CHAT](#)

DOSSIERS

Go!

Meer dan tachtig belangstellenden waaronder veel deelnemers die in de dagdagelijkse situatie verkeren om de dagelijkse eindjes aan elkaar te knopen en heel wat jeugd, vooral van de Hogeschool Kempen, richting sociale agogiek. Moderator Mat Steyvens leidde Raymond Clement, mede-stichter Brandpunt 23 in, gaf vervolgens het woord aan cultuurdeskundige Ann Laenen, aan Paul Vaernewijck, coördinator van het Vlaams Netwerk waar armen het woord voeren en aan Patricia Peeters, de cultuurverantwoordelijke voor het Antwerpse OCMW. Ann Laenen en Patricia Peeters waren bereid gevonden om respectievelijk in te springen vaan de schepenen Philip Heylen en Monica De Coninck die door een langdurig schepencollege verhinderd waren om het woord te voeren. We betreuden de afwezigheid van de diensten van professor Jan Vranken van het UA.

Lieve Eyskens, de cultuurfunctionaris van het Cultureel Ontmoetingscentrum Sint-Andries heette de belangstellenden welkom, waarna Raymond Clement de geschiedenis en de doelstellingen van Brandpunt 23 voor de aanwezigen duidelijk maakte. Hij legde de nadruk op het verschil tussen de doelstellingen van Brandpunt 23 en de traditionele kunstfotoclubs enerzijds en de fotojournalistiek anderzijds. Brandpunt 23 is geen academische fotoclub, maar wil tijdloze sociaal-maatschappelijke "fenomenele" tijdloze foto's maken die bruikbaar voor zijn voor sociale organisaties en voor de samenleving in het algemeen. Hij legde de nadruk op de laagdrempeligheid voor de mogelijke deelnemer, vermits bij Brandpunt 23 alles nagenoeg gratis is.

Ann Laenen benaderde de problematiek over de toegankelijkheid voor cultuur voor armen vanuit twee standpunten : als voorzitter van de Culturele Raad van Antwerpen brak zij een lans voor het invoeren van een vrijetijdskaart en als doctor in de cultuur wees zij erop dat het moeilijk is om bepaalde groepen te benaderen. Opmerkelijk was dat ze wees op de verschillende fouten die in het verleden begaan werden : armen zijn geen "voer" om de overblijvende plaatsen in een gesubsidieerd evenement op te vullen en zijn zeker niet op hun plaats in een of andere try-out. Ze moeten als een volwaardige belangstellende met de andere belangstellenden in de verschillende "echte" opvoeringen aan hun rechten kunnen komen.

Patricia Peeters, cultuurverantwoordelijke voor het Antwerpse OCMW, gaf een overzicht van de diverse inspanningen die het OCMW levert op communicatief en organisatorisch vlak om hun klanten te bereiken. Ze wees erop dat het OCMW nu al effectief samenwerkt met diverse organisaties als APGA, Rechttop, die een belangrijke rol spelen in het realiseren van de diverse beleidsplannen. Het blijft de intentie van het OCMW om zoveel mogelijk mensen zo laagdrempelig mogelijk

te bereiken en de mogelijke belangstellenden naar evenementen te gidsen die voor iedereen betaalbaar zijn. Verschillende voorbeelden stoffeerden haar inleiding.

Paul Vaernewijck van het Vlaams Netwerk waar armen het woord voeren feliciteerde Brandpunt met hun verjaardag en wees er ook op dat volgende maand het netwerk vijf jaar bestaat. Het netwerk vertegenwoordigt nu 54 verenigingen in Vlaanderen en heeft contacten met alle ministeries, maar vooral met dat van Van Acker. Hij vond de aanpak in Antwerpen (met o.a. de mogelijke vrijetijdskaarten nog niet zo slecht en vond Antwerpen een vorm van een "trekker", maar wees ook naar de situaties in Aalst en Lier. Tijdens zijn inleiding wees hij ook reeds op de mogelijke discussies rond het begrip "cultuur", de nieuwe benadering van cultuur vanuit de federale en gewestelijke overheden, met name het zogenaamde participatiebeleid en vroeg nu reeds uitdrukkelijk om bij de uitvoering van dit beleid vooraf via dialoog betrokken te worden in plaats van voor voldongen feiten te worden geplaatst.

Na de pauze was er gelegenheid tot vragen stellen en discussie. Een greep uit de vele vragen.

Hoe komen mensen die geen OCMW-steun genieten aan bod op cultureel gebied?

Dat blijft een probleem, vooral voor die mensen die geen beroep kunnen doen op de bijstand van het OCMW of van een of andere vereniging. We realiseren ons dat hier communicatie kan tekort schieten, omdat ze ofwel niet in Antwerpen wonen, of dat ze niet beschikken over een internetaansluiting of dat ze onvoldoende onze taal beheersen. Hier is nog echt werk aan de winkel. En wat met de honderden daklozen en met diegenen die over geen referentieadres beschikken? Wat zijn trouwens de standaardrechten van iemand die een beroep doet op de diensten van het OCMW? Hier kwamen geen duidelijke antwoorden op.

Wat verstaan wij onder vrijetijdskaarten en moeten die eventueel niet uitgebreid tot inschrijfgelden voor verschillende academies?

De inschrijfgelden voor teken- en muziekacademies liggen hoog en zijn te hoog voor de kansarme families, rekening houdend met de bijkomende kosten. Misschien moest nagedacht worden over een minimum toegang of inschrijvingsgeld, zoals nu in enkele culturele centra, als bv. Sint-Andries, gehanteerd wordt waar de inschrijving quasi gratis is.

Over de vrijetijdskaart heel wat discussie. Wat houdt dat in? Een digitale kaart waar de inkomsten van de gebruiker digitaal op vermeld zijn, waardoor er aangepaste prijzen kunnen aangerekend worden? Nog een kortingskaart naast de zoveel andere erbij? Wat met de niet-Antwerpenaar die iets in Antwerpen wil bijwonen en die tot de kansarme groep behoort? Wie is in dit project betrokken? Alleen de gesubsidieerde instellingen en wat met de "privé-instellingen als het "Echt Antwerps Theater" en het "Fakkeltheater", die het moeten hebben van de inkomsten? Gaat de overheid het verschil bijpassen? We zijn er nog niet uit. Alhoewel het OCMW blijft denken aan een mogelijkheid om de toegangen tot manifestaties zo laag mogelijk te houden en denkt aan de zogenaamde 20/80 regel, waar de deelnemer maar 20% van de toegangsgelden zou moeten betalen.

In tijden dat armen alle moeite hebben om te overleven wegens de stijging van de voedsel- en energieprijzen, is het dan niet eigenaardig dat men spreekt over de toegang tot cultuur?

Men is het erover eens dat de leef- en vervangingsinkomen moeten opgetrokken worden tot een menswaardig minimum nl 1280 euro. Maar dat is een politieke beslissing.

Verder werden er vragen gesteld rond "wat de arme (en de rijke) verstaan onder cultuur. Over de invloed van de school of het gebrek eraan. Positief waren twee tussenkomsten : cultuur wordt meer toegankelijk als men er door bv een partner naar toe wordt geloodst en er bestaat een website cultuurverkenner.be die de internetbezoeker kan wegwijs maken in het cultureel gebeuren in de verschillende gemeentes.

[Nieuwe commentaar toevoegen](#)

[Email this pagina](#)

[Printer-friendly version](#)

---

www.indymedia.be | Don't hate the media, be the media | T: +32 (0)2 209 23 70/71 | E: info@indymedia.be | B: 001-4736697-69

[HOME](#) | [CONTACT](#) | [FAQ](#) | [DISCLAIMER](#)

Powered by [Drupal](#)

© 2000-2008 Indymedia.be

